

Derslerdeki dialogların çevirisi

Ders 1 Müzik süper!

Önce ünlü bir şarkıcı ve oyuncu olan Marlene Dietrich'in (1901–1992) söylediği bir şarkıdan bir bölüm dinliyorsunuz.

Birkaç kişi sokakta durmuş; bir sokak müzisyenini dinliyorlar. Bakalım müzik üzerine neler konuşuyorlar: (1. sahne)

1. Bayan: Ah, bu çok güzel!
2. Bayan: Fantastik!
Genç: Evet, müzik süper!

Aralarından biri bir sigara istiyor. (2. sahne)

2. Genç: Bana bir sigara verebilir misin?
1. Genç: Ne istiyorsun?
2. Genç: Bir sigara verebilir misin?
1. Genç: Evet – işte.

Şimdi de ateş istiyor. (3. sahne)

2. Genç: Ateşin de var mı?
1. Genç: Ateş? Hayır, ateşim yok.
Adam: Bir dakika, bende var.
2. Genç: Teşekkürler!

Ders 2 Adım Ex

İkinci dersimizde, kursumuzun baş kişileri kendilerini tanıtıyorlar. Otelin şefi Bayan Berger başlıyor:

- Bn. Berger: Evet, benim adım Berger. Lisa Berger. Ben burada şefim – Avrupa Otelinin şefi.
Ex: Şarkı söylemeyi sever!
Bn. Berger: Evet, bu doğru!

Sonra dişi bir fantazi figürü olan cingöz Ex:

Ex: Adımın ne olduğunu herkes bilir. Adım Ex – ve ben bir bayanım. Görünmezim, bunu kimse anlamak istemiyor. Ama sesimi duyabilirsiniz, buna da herkes yemin edebilir.

Andreas: Bir de çok güzel rahatsız eder.

Üçüncü kişimiz Andreas Schäfer, Otel Avrupa'da resepsiyon görevlisi. Aynı zamanda üniversitede gazetecilik bölümünde okuyor.

Andreas: Evet, ben de Andreas'ım. Andreas Schäfer. Ben de Otel Avrupa'da çalışıyorum. Burada resepsiyon memuruyum.

Ex: Ama aynı zamanda üniversitede öğrenim görüyorsun!

Andreas: Tabii, Ex – bunu ben de biliyorum!

Ex: Ama bütün dinleyicilerimiz bilmiyor.

Andreas: Ama şimdi! (*Pek ciddi*). Ben Andreas Schäfer, resepsiyon memuru olarak çalışıyorum ve gazetecilik okuyorum. İyi mi?

Ex: (*Yalnızca öksürür*)

Hanna Clasen da Otel Avrupa'da odaların temizliği ile görevli.

Hanna: Sıra bende mi?

Ex: Evet!

Hanna: Evet, benim adım Hanna. Hanna Clasen. Otel Avrupa'da oda görevlisiyim. Burada severek çalışıyorum. Otele pek çok insan geliyor .

Ex: (*Biraz alaydı*) Hepsi de her zaman çok kibar!

Öteden beri Otel Avrupa'nın müşterisi olan Dr. Thürmann, Berlin'de oturuyor.

Dr. Thürmann: Eh – her zaman değil! İşte ben de öyle kendine göre bir insanım. Kibar ve – biraz da yaşlı. Ben Otel Avrupa'da konuğum. Aachen'a sık geliyorum. Normalde Berlin'de yaşıyorum.

Ex: (*Sabırsız*) Adınız!

Dr. Thürmann: Nasıl?

Ex: Adınız ne?

Dr. Thürmann: Ah ya, – evet. Adım Thürmann.

Ex: Evet, bu da Bay Dr. Thürmann. Biraz ağır işitir.

Ders 3

Beni de birlikte götürür müsün?

Andreas bu hafta sonunda tatil yapıyor. İşyerinde vedalaşıyor. Brüksel'e gidecek ve Hanna'ya da birlikte götürecektir.

Andreas: İyİ hafta sonları, Bayan Berger!
Bn. Berger: Teşekkürler size de! Brüksel'de iyi eğlenceler!
Andreas: Teşekkürler.
Hanna: Ne? Brüksel'e mi gidiyorsun?
Andreas: Evet, orada bir randevum var.
Hanna: Peki, arabayla mı gidiyorsun?
Andreas: Evet.
Hanna: Brüksel'deki bir kız arkadaşımı ziyaret etmek istiyorum. Beni de birlikte götürür müsün?
Andreas: Tabii ki! Sabah sekizde hareket ediyoruz. Seni evden alırım.
Hanna: Harika! Çok teşekkürler Andreas. Yarına kadar hoşçakal.
Andreas: Hoşçakal!

Yolculuk sırasında iki arkadaş polisin trafik kontrolünden kurtulamıyorlar. Andreas aracı çok hızlı kullanmış.

Andreas: Olamaz, bir bu eksikti!
Hanna: Ne oldu ki?
Andreas: Trafik polisi! Umarım ki randevuma yetişirim.
(*Andreas duruyor.*)
Polis: İyİ günler, trafik kontrolü. Kağıtlarınız lütfen! Farlarınızı yakın!
Okey, her şey yerli yerinde. Ne dersiniz Bay Schäfer: Hangi süratle gidiyordunuz?
Andreas: Bilmiyorum.
Polis: 130!
Andreas: Mümkündür.
Polis: Ama burada ancak 100'le gidebilirsiniz. Tabelayı görmediniz mi?
Andreas: Hayır. Özür dilerim.
Polis: Evet ama bunun size pek yararı olmayacak. Borcunuz 80 Mark.

Ders 4

Bir şehir planı var mı acaba?

Aachen kentinde bir karı-koca istasyonda trenden iniyorlar. Birlikte bir danışma merkezine giriyorlar.

Hoparlörden gelen anons: Aachen. Aachen istasyonu. Tren burada sona ermektedir. Köln'e devam edecekler için 3 numaralı perondan tren hareket edecektir. Hareket saati 18.02.

Bay Frisch: Oh nihayet! Gel, bize önce bir kent planı gerekiyor.
Bn. Frisch: Satın mı alacaksın?
Bay Frisch: Hayır. Şu i harfini görmüyor musun? Danışma merkezi. Orada mutlaka bir plan vardır.
Memur: Size yardımcı olabilir miyim?
Bay Frisch: Evet, memnun olurum. Acaba bir kent planı bulunur mu?

Memur: (Bir şebir planı açıp anlatır) Tabii. Bakın: Burası ana istasyon.
Şimdi buradasınız. Şurası da içkent. Oteliniz var mı?
Bn. Frisch: Evet, Otel Avrupa.
Memur: O da hemen şurada.
Bay Frisch: Çok pratik!
Bn. Frisch: Harikulade! Teşekkürler!

Evlü çift Otel Avrupa'da otelin yakınında bir lokanta soruyorlar.

Bay Frisch: Bize yakında bir lokanta tavsiye edebilir misiniz?
Andreas: Memnuniyetle! Hemen köşeyi dönünce bir pizzacı var.
Bay Frisch: A iyi. İtalyan yemeklerini her zaman serverim.
Bn. Frisch: Ama hakikaten hayır yani. Pizzacı her yerde var.
Andreas: Fransız yemekleri ister misiniz?
Bn. Frisch: Hayır, teşekkürler. Alman mutfağı istiyoruz.
Andreas: O zaman size *Posta Arabası*'nı tavsiye edebilirim. Hem mutfağı iyidir, hem de pahalı değildir.
Bay Frisch: Teşekkürler. Bir deneyelim bakalım!

Ders 5

Ben içecekleri dağıtayım

Andreas yaşgünü'nü kutluyor. Evde bir parti düzenleyip arkadaşlarını davet etmiş.

Arkadaşlar: (Şarkı söylüyorlar) Happy birthday to you ...
Kız Arkadaş: Doğum günün kutlu olsun!
1. Arkadaş: Yürekten tebrikler!
Andreas: Teşekkürler! İçeri gelin!
1. Arkadaş: Bu da senin için bir armağan!
Kız Arkadaş: Bir tane daha!
2. Arkadaş: Bir tane daha!
Andreas: Teşekkürler! (Armağan paketlerini açmaya başlar) Bu afiş çok güzel! Sağol Martin! Peki bunda ne var?
Kız Arkadaş: Aç bakalım!
Andreas: (Okur) Akrep.
Kız Arkadaş: Yıldız falı Andreas. Senin burcun! Sen akrep burcundansın.
Andreas: Doğru. (Okumaya başlar) Akrep erkeği gizem peşindedir. Olayların ve şeylerin arka yüzünü görmek ister. Amacı ...
Kız Arkadaş: Daha sonra rahat rathat okursun.
Andreas: O zaman kendimle ilgili herşeyi öğrenmiş olacağım, öyle mi?
Kız Arkadaş: Belki de.

Misafirler bir yandan yiyip içiyorlar, bir yandan da sohbet ediyorlar ...

Andreas: Yemek şurada.
Kız Arkadaş: Harika! Dehşetli acıktım.
Andreas: Şurada da bardaklar ve çatal-bıçak.

1. Arkadaş: Ben içecekleri dağıtayım. Kim meyva suyu ister?
2. Arkadaş: Ben!
Kız Arkadaş: Şarap da var mı?
Andreas: Tabii ki! Kırmızı mı istersin, beyaz mı?
Kız Arkadaş: Kırmızı alayım.
1. Arkadaş: Bir peçete lazım. Burada yok mu?
Kız Arkadaş: Tabaklar nerde? Tabak kalmadı.
2. Arkadaş: Yoo, burada var! Müzik yok mu?
Andreas: Olmaz olur mu!

Ders 6

Doğum gününü bilmiyor mu?

Andreas, doğum günü armağanı olarak aldığı kitap için Bayan Berger'e teşekkür ediyor.

- Bn. Berger: Günaydın, Bay Schäfer.
Andreas: Günaydın Bayan Berger. Kitap için çok teşekkürler.
Hanna: Ne kitabı?
Bn. Berger: Bay Schäfer'in dün doğum günüyü de ...
Hanna: Doğum günün müydü? O zaman geçmiş doğum günün kutlu olsun.
Andreas: Sağol! Ama kitaptaki bir öykü özellikle hoşuma gitti.
Bn. Berger: Hangisi?
Andreas: Şinasi Dikmen'in öyküsü. Adı: *Ne doğum günü, ne bütünleşme.*
Hanna: Nasıl? Kimin?
Andreas: Bir Türk'ün öyküsü. Doğum gününü bilmiyor.
Hanna: Ne? Doğum gününü bilmiyor mu?

Andreas, kendisine armağan kitaptan, Türk yazarı Şinasi Dikmen'in kitabından bir öyküyü anlatıyor: "Ne doğum günü, ne Entegrasyon."

- Andreas: Öykü şöyle başlıyor: "Benim doğum günüm yok. Tabii ki pasaportumda bir tarih var. Ama o benim gerçek doğum günüm değil. Yalnızca resmi doğum tarihi."
Hanna: Sonra?
Andreas: Dikmen önce annesine soruyor. Annesi düşünüyor, düşünüyor, sonra şöyle söylüyor: "O gün boğamız kaybolmuştu." Ve hiç durmaksızın boğayı anlatıyor ... Ama günü ve mevsimi unutmuş.

Şinasi Dikmen, doğum gününü tam olarak öğrenebilmek için, uzun süre araştırıp soruşturmuş. Ama kime sorduysa, doğduğu güne ilişkin bir hikaye dinlemiş. Ama tam tarih olarak doğum gününü bilen çıkmamış.

- Andreas: Dikmen sonra ablasına soruyor. O da şöyle diyor: "Tabii ki biliyorum. O gün kocamı ilk kez görmüştüm." Sonra anlatıyor da anlatıyor ... Ama gününü, mevsimini bilemiyor. Dikmen kayın biraderine soruyor. Dikmen öğretmenine soruyor. Dikmen köyün en yaşlısına soruyor. Hepsi de birer öykü anlatıyorlar. Ama Dikmen doğum gününü bir türlü öğrenemiyor.
- Hanna: Ne tuhaf.
- Andreas: Tuhaf değil, başka!

Ders 7

Broşürleri bana bir versene lütfen!

Evlü bir çift Aachen kentinin broşürlerini inceliyorlar. Bu broşürlerde Aachen'in özelliklerinden ve güzelliklerinden söz ediliyor.

- Bay Frisch: O bir Aachen broşürü mü?
- Bn. Frisch: Bir mi? Dört tane!
- Bay Frisch: Broşürleri bana bir versene lütfen!
- Bn. Frisch: Bir dakika. – Al!
- Bay Frisch: *(Broşürün sayfalarını çevirir ve bazı yerleri yüksek sesle okur)* Aachen'ı keşfedin! Avrupa'nın kalbinde, Hollanda ile Belçika'nın hemen yakınındaki kent Aachen.
- Bn. Frisch: Onu biliyoruz!
- Bay Frisch: Aachen – sanat merkezi.
- Bn. Frisch: Hiç ilginç değil!
- Bay Frisch: İlica ve kaplıca kenti Aachen.
- Bn. Frisch: İhtiyacımız yok.
- Bay Frisch: Kongre kenti Aachen.
- Bn. Frisch: Çalışacaksam evde otururdum.
- Bay Frisch: Aachen size çok şeyler öneriyor.
- Bn. Frisch: Sen bana ne öneriyorsun?
- Bay Frisch: Havalı kent Aachen! Kent merkezi bir alışveriş cenneti. İşte bu sana göre.
- Bn. Frisch: A, bak işte bunu merak ettim.
- Bay Frisch: Ziyaretçilerimize memnuniyetle daha geniş bilgi veririz.

Bayan Frisch bir başka broşüre bakıyor.

- Bn. Frisch: *(Okuyarak)* Size Aachen kentini gezdiriyoruz! Modern olanı ve geçmişi keşfedin! Gezimiz katedralden başlıyor. *(Kocasına)* Bak bu sana göre! *(Okumayı sürdürür)* Çantanıza biraz neşe biraz da para koyun ve gözlüklerinizi unutmayın! *(Kocasına)* Her zaman gözlüklerini unutursun. Al, şimdiden vereyim de, hemen çantana koy! *(Okumayı sürdürür)* Artık yola çıkabilirsiniz.
- Bay Frisch: Eh, yola çikalım o zaman!

Ders 8

Ondan bir daha hiç haber almadım

Andreas, Dr. Thürmann ve Bayan Berger bir kafede oturmuşlar, keyifle sobbet ediyorlar. Dr. Thürmann ve Bayan Berger, Andreas'a, fantazi varlık dışıl cin Ex'i soruyorlar, Hatırlayacaksınız, hep birlikte çıktıkları bir gezide Ex ortadan kaybolmuştu.

- Dr. Thürmann: Şu ikinci sesiniz ne oldu?
Bayan Berger: Evet, Ex ne oldu? Geri döndü mü?
Andreas: Hayır – maalesef. Ondan bir daha hiç haber almadım.
Bayan Berger: O zaman kaybolmuştu! Neden acaba?
Andreas: Hiç bir fikrim yok.
Dr. Thürmann: Şu ikinci ses hikayesi, Ex, nedir, söyler misiniz? Ben bu işten hiç bir şey anlamadım.
Andreas: Pekala, hikayeyi size anlatayım. Ama – delice bir öykü bu, bir masal ...
Bayan Berger: Hadi anlatın şunu! Ben de bilmiyorum bu öyküyü.

Andreas, Ex'in ortaya çıktığı o ilk geceyi yeniden anlatıyor: Evde yalnızdı ve kitap okuyordu. "Köln'ün Sevimli Cüceleri" adlı kitalu.

- Andreas: Evdeydim. Müzik dinliyorum ve "Heinzelmännchen zu Köln" "Köln'ün Sevimli Cüceleri" kitabını okuyordum. Biliyorsunuz, Heinzelmännchen, geceleri insanların yarım bıraktıkları işleri tamamlarlarmış. Şöyle biraz düşünürüm dedim ve benim de böyle bir yardımcım olsaydı diye aklımdan geçirdim.
Dr. Thürmann: Sonra?
Andreas: Sonra Ex ortaya çıktı.
Dr. Thürmann: Ne demek ortaya çıktı?
Andreas: Sesini duydum, ama kimseyi göremedim. Oradaydı, vardı.
Bayan Berger: Yani kitabınızdan mı çıktı?
Andreas: Evet. Ben de ona Ex adını verdim. Latince'de Ex, dışarı anlamına geliyor.
Bayan Berger: Demek ikinci sesiniz oydu!?
Dr. Thürmann: Öykü garip ama, büyüleyici.

Ders 9

Ona bir şarkı söyledim

Dr. Thürmann, Bayan Berger ve Andreas, birlikte Ren nebrisi üzerinde bir gemi gezisi yaptıkları günü tam olarak hatırlamaya çalışıyorlar. Bu gezide Ex de onlarla birlikteydi.

- Dr. Thürmann: Birlikte bir gemi gezisi yaptık.
Andreas: Ex çok neşeliydi.
Bayan Berger: Sonra Loreley kayalıklarının yanından geçtik.

Andreas: Ve Ex birdenbire şöyle dedi: "Loreley mi? Ben onu tanıyorum. Çok güzel bir kadındı!"
Bayan Berger: Ben de ona *Loreley* şarkısını söyledim.
Andreas: Sonra da Gemi klavuzu şöyle demişti: (*Gemi klavuzunu taklideder*) Eskiden bu kayalıklarda bir mağara varmış. Ve orada Heinzelmännchen denilen cüceler yaşarlarmış.
Dr. Thürmann: Söylenceye göre!

Üç kişi kafa kafaya vermişler, bu gezide ortadan kaybolan Ex'in nerede olabileceğini düşünüyorlar.

Andreas: Ben de hemen Ex'e sormuştum: "Ex, bunu biliyor muydun?" Ama – Ex yanıt vermedi. O zamanlar yanımdaydı – şimdi ise ortadan kayboldu.
Dr. Thürmann: Hm.
Bayan Berger: Ama – bu çok basit!
Andreas: Ne?
Bayan Berger: *Heinzelmännchen*'i arıyor.
Andreas: Neden?
Dr. Thürmann: Onun öyküsü ya: Ex ve Heinzelmännchen!
Andreas: Evet, belki de. Peki ben şimdi ne yapacağım?
Bayan Berger: (*Gülerek*) Bekle ve düşün!
Andreas: (*Kendi kendine*) Onu öyle seviyorum ki.
Dr. Thürmann: Biliyorsunuz: Yarın Berlin'e gidiyorum. Berlin'e gelin delikanlı – Ex'le birlikte ya da yalnız!

Ders 10

Bir oda ayırtmak istiyorum

Bir otelde oda ayırtmak son derece kolay ...

Adam: İyi günler. Adım Scherer. İki kişilik bir oda ayırtmak istiyorum. 1 Mayıs'tan 3 Mayıs'a kadar.

Ama anlaşılan oda ayırtma işi, her zaman bu kadar basit olmuyor. Frankfurt kentinden, Otel Avrupa'ya telefon ederek, ailesi için bir oda ayırtmak isteyen bayanı birlikte izleyelim:

(*Telefon çalar*)
Andreas: Otel Avrupa. İyi günler.
Kadın: İyi günler. Adım Becker. Frankfurt'tan arıyorum. Bir bayan arkadaşım sizde kalmış, çok memnun kalmış.
Andreas: Buna memnun oldum. – Sizin için ne yapabilirim?
Kadın: Kocam size telefon etmemi söyledi. Aachen'a gelmek istiyoruz da. Onun için önceden bir oda ayırtmak istiyorum. İki çocukla geleceğiz. Çocuklar bizimle aynı odada yatabilirler mi?
Andreas: Tabii. Sorun değil.
(*Bir köpek bavlaması işitilir*)

Kadın: Sessiz ol Bello! Tabii ki sen de birlikte geleceksin. Evet, bizim Bello da birlikte gelecek tabii.
Andreas: Bello mu? Köpeğiniz mi?
Kadın: Evet, iştmediniz mi?
Andreas: İştittim, iştittim. Ama bu biraz güç. Normalde hayvanların otele getirilmesi yasak.

Andreas, Becker ailesinin ne zaman geleceğini ve ne kadar kalacağını öğrenmek istiyor.

Kadın: Ama bizim Bello çok usludur.
Andreas: Evet, hm, ne zaman gelmek istiyorsunuz?
Kadın: Mayıs'ta, Mayıs başında, Cuma günü.
Andreas: 1 Mayıs Cumayı mı kastediyorsunuz?
Kadın: Evet.
Andreas: Peki ne kadar kalacaksınız?
Kadın: Pazara kadar. Pazartesi günü yine işe gitmemiz gerekiyor.
Andreas: Demek oluyor ki, 4 kişilik bir oda.
Kadın: Ve Bello!
Andreas: 1 Mayıs'ta başlayan haftasonu için. Ama Bello konusunda şefimle bir konuşmam gerekiyor. Telefon numaranızı verir misiniz? Daha sonra size haber vereceğim.
Kadın: Evet, Frankfurt 069, sonra 98 21 41.
Andreas: Teşekkür ederim. Görüşmek üzere.

Ders 11

Bezelyeler serpiştirmiş

11. dersimizdeki öykü tamamiyle düş ürünü: Ex, Heinzelmännchen denilen sibirli cüceleri ziyaret ediyor. Hatırlayacağımız gibi, Ex, Andreas'in okuduğu "Köln'ün Sibirli Cüceleri" kitabından çıkmıştı. Ex, Heinzelmännchen'in neden artık insanların yardımına koşmadığını öğrenmek istiyor.

Ex: Merhaba, Heinzelmännchen, işte yine geldim!
Heinzelm.: Bu ne süpriz! Nereden geliyorsun?
Ex: Şu sıralarda insanların yanındayım.
Heinzelm.: Bir insanın yanındayım demek istiyorsun.
Ex: Evet, sen bunu nereden biliyorsun?
Heinzelm.: O da benim sırrım.
Ex: Siz ne yapıyorsunuz?
Heinzelm.: (Şakacı) Söyle bakayım. Benimle söyleşi mi yapmak istiyorsun? Yoksa artık gazeteciliğe mi başladın?
Ex: Hayır! Ama lütfen anlat bana: Neden artık insanlara yardım etmiyorsunuz? O zamanlar ne olmuştu?

Ex böylece hikayeyi öğrenmiş oluyor: Bir terzinin meraklı bir karısı varmış. Kocasının dikişlerine geceleri kimin yardım edip bitirdiğini öğrenmek için, merdivenlere bezelye taneleri serpiştirmiş.

- Heinzelm.: O zamanlar, o zamanlar ... Şöyle oldu: İnsanlar için çalışıyorduk. Terzi için de. Onun için oturup giysileri dikiyorduk. Ama karısı çok meraklıydı.
- Ex: Benim gibi!
- Heinzelm.: Evet, senin gibi! Ama o çok da kötüydü. Bir gün merdivenlere bezelye taneleri serpiştirmiş – bir sürü bezelye. Biz de basıp basıp düşüyorduk. – Çok canımız acıdı.
- Ex: Ama neden serpiştirmiş bezelyeleri?
- Heinzelm.: Biz geceleri çalışıyorduk ya. Terzinin karsısı da bizi mutlaka görmek istemiş. Biz takılıp düştükçe o da bizi iştirmiş. Işığı yakiverdi ... Biz de hemen kaybolduk.
- Ex: Sonsuza kadar mı?

Ders 12

Birisinin sihirli sözcüğü söylemesi gerekiyor

Ex, cinlerin bir yasasını öğreniyor: Cinler, insanoğlu için görünmez kalmak zorundalar.

- Heinzelm.: Kimse bizi göremezdi. Kimse bizi görmemeliydi.
- Ex: Ama neden? Neden kimsenin sizi görememesi gerekiyordu?
- Heinzelm.: İnsanlar için görünmez kalmayı istiyorduk. Bu cinlerin bir yasasıdır! Sen de görünmez kalmak istiyorsun Ex, öyle değil mi?
- Ex: *(Korkuyla)* Evet, her ne olursa olsun!

Ex, neden ve nasıl Andreas'a gönderilmiş olduğunu öğreniyor.

- Ex: Lütfen söyle bana? Ben nereden geliyorum?
- Heinzelm.: Çok basit Ex: Seni, bizi anlatan kitabın içine saklamıştık.
- Ex: Beni mi?
- Heinzelm.: Evet, dişi bir cin – terzinin karısı kadar da meraklı.
- Ex: Onun gibi de kötü mü?
- Heinzelm.: Ona ancak sen karar verebilirsin. Birinin sihirli sözcüğü söylemesi gerekiyordu. Sihirli sözcük söylenince, kitaptan çıkıp insanlarla yaşamam gerekiyordu. Bizler gibi görünmez kalarak.
- Ex: Peki sihirli sözcük ne?
- Heinzelm.: Bunu da kendin bulman gerekiyor! Andreas sihirli sözcüğü söyledi. Bunun için onun yanındasın.
- Ex: Demek öyle?

Ders 13

Arabanızı nereye parkettiniz?

Bir otel müşterisi, kızgınlıkla arabasının park ettiği yerde bulunmadığını farkediyor.

- Müşteri: Arabam yok!
Andreas: Arabanız mı yok? Emin misiniz?
Müşteri: Tabii! Tabii eminim! Nihayet kör değilim ya canım!
Andreas: Bir düşünün: Nereye parketmişsiniz?
Müşteri: Bismarck caddesine. Hemen köşeyi dönünce.
Andreas: Orada park yasağı vardır.
Müşteri: Ne? Sanmam. Hiç bir tabela görmedim.
Andreas: Size gösterebilirim.
Müşteri: Evet, lütfen – görmek istiyorum.
(Birlikte sokağa çıkarlar)
Andreas: İşte-bakın: Saat 15.00'den 18.00'e kadar durmak yasak.
Müşteri: Olacak şey değil!

Otel müşterisi, arabasını trafiğin yoğun olduğu bir caddeye parketmiş. Andreas, bu yüzden otomobilin trafik tarafından çekilmiş olabileceğini düşünüyor. Eğer araç trafiğin akışını engelleyecek şekilde park edilmişse, bu normal.

- Andreas: Ne kadar süreyle parkettiniz orada?
Müşteri: Kısaca. – Eşimi getirdim, parkedip eşyasını otele taşıdım.
Andreas: Sonra hemen aracınıza mı gittiniz?
Müşteri: Hayır, hemen değil.
Andreas: Peki odanızda ne kadar kaldınız?
Müşteri: Siz polis misiniz, yoksa ne oluyor yani?
Andreas: Hayır, değilim tabii. Ama muhtemelen aracınızı çekmişler.
Müşteri: Peki otomobilimi nasıl geri alacağım şimdi?
Andreas: Onunu için hakikaten polise telefon etmeniz gerekecek.
Müşteri: Ne diye hemen söylemediniz?
Andreas: Neyi?
Müşteri: Park yasağını! İşte buna otel servisi derim ...

Ders 14

O zaman Frederick'i hatırladılar

Bayan Berger, Andreas'a İtalyan yazar Leo Lionni'nin "Frederick" adlı öyküsünü anlatıyor. Bu öyküde kalabalık bir tarla faresi ailesinden söz ediliyor. Tarla fareleri, kışlık erzaklarını depolamaya çalışıyorlar, Ama aralarından birisi, Frederick, özel şeyler biriktiriyor: Güneş ışınları, renkler ve sözcükler.

Bn. Berger: Bir zamanlar bir tarla faresi ailesi varmış. Yaz sona ererken, hepsi birlikte kış için erzak biriktiriyorlarmış. Tahıl taneleri, ceviz ve saman. Yalnız aralarından biri hiç bir iş yapmıyormuş: Frederick. Tarla fareleri dönüp sormuşlar: "Frederick, sen neden çalışmıyorsun?" "Çalışıyorum ya" diye yanıtlamış Frederick, "Kış için güneş ışınlarını biriktiriyorum." Bir süre sonra yine sormuşlar: "Frederick, şimdi ne yapıyorsun?" "Renk topluyorum" demiş Frederick. Aradan bir süre geçmiş, yeniden sormuşlar: "Frederick, düş mü görüyorsun?" "Hayır, demiş Frederick, "Kış için sözcükler biriktiriyorum."

Sonunda kış gelmiş, Ama çok uzun ve sert bir kış. Öyle ki, tarla farelerinin bütün erzakları bitmiş. O zaman Frederick, kendi biriktirdiklerini çıkarmış ortaya ve diğer tarla farelerine paylaşmıştır.

Bn. Berger: Sonunda kış gelmiş, ortalık çok soğumuş. Birden tarla fareleri Frederick'i hatırlamışlar. "Frederick, senin biriktirdiklerin ne alemde?" diye sormuşlar. Frederick "Gözlerinizi kapayın, şimdi size güneş ışınlarını göndereceğim" demiş. Tarla fareleri gözlerini kapayınca, bir sıcaklık hissetmişler. "Renkler ne yapıyor?" diye sormuş tarla fareleri. "Gözlerinizi tekrar kapayın" demiş Frederick ve kırmızı ve mavi çiçeklerle, sapsarı samanları anlatmış. Tarla fareleri gözlerini kapatınca bu renkleri görmüşler. "Peki sözcükler ne işe yarayacak?" diye sormuş tarla fareleri. Frederick, biriktirdiği sözcükleri çıkarıp onlara bir fare öyküsü anlatmış ... Öykü çok güzelmiş. Tarla fareleri hayranlıkla şöyle seslenmişler: "Frederick, sen bir şairsin!"

Ders 15

Görünmez ve yaramaz

*Andreas evde üzgün üzgün Ex'i düşünüyor. Ama **sowieso** sibirli sözcüğünü kullanır kullanmaz, Ex yine geri dönüyor.*

Andreas: (Kendi kendine) Ah Ex, işte yine elimde Heinzelmännchen'in kitabı, ama sen yoksun. Ne yazık! Buna üzülmemek elde değil. Ama kimbilir belki de sen benim yanımda zaten mutlu değildin.

Ex: Huu, huu, Andreas.

Andreas: Bu da nesi? Birisi beni çağırırdı galiba.

Ex: Evet, ben! Bak yine geldim!

Andreas: Ex? Ex? Sen misin?

Ex: Evet, benim. Beni tanımadın mı?

Andreas: Tabii ki tanıdım seni! Ama sen hala görünmezsin! Söyle: İyi misin?

Ex: Evet! Harikulade, çok iyi, fantastik, süper ...

Andreas: Tamam, tamam! İřitiyorum ki: hala eski Ex'sin – görünmez ve ...
Ex: yaramaz.

Andreas ile Ex, Heinzelmännchen üzerine konuşuyorlar. Ama Ex, Heinzelmännchen ile karşılaşp konuştuğunu saklıyor. Andreas da her şeyden habersiz Ex'e bunun bir masaldan ibaret olduğunu söylüyor.

Andreas: Ex, bunca zamandır neredeydin?
Ex: Heinzelmännchen cücelerini aramaya gitmiştim.
Andreas: Ee? Bulabildin mi?
Ex: Hayır, artık orada değillerdi.
Andreas: Tabii ki. Ex, Heinzelmännchen dediğin, bir öyküden ibaret.
Ex: Ya ben? Bende mi bir öyküyüm?
Andreas: Bunu hala bilemiyorum. Varsın, ama seni göremiyorum!
Ex: Sakın bunu deneyeyim deme! Biliyorsun hani terzinin karısı da Heinzelmännchen'i görmek istemişti.
Andreas: Biliyorum, bezelyeler serpmiřti.
Ex: Bunun üzerine Heinzelmännchen de ortadan kayboluvermişlerdi.
Andreas: Ama Ex, ben bezelye falan serpmiyorum. Bir daha hiç kaybolmanı istemiyorum.

Ders 16

Ama bugün artık durum değişti

Ex ve Andreas, trenle Köln'den Berlin'e gidiyorlar. Köln'den trene biniyorlar ve bu arada Köln kentinin ünlü katedralini görüyorlar. Köln katedralinin yapımına 1248 yılında başlanmış, 1560'da geliştirilmiş ve 1842–1880 yılları arasında yapımı tamamlanmıştır. Katedral hemen ana tren istasyonunun yanındadır. Ana istasyondan çıkarken, büyük ve önemli bir nehir olan Ren nehrinin üzerinden geçilir.

Andreas: Ex, şansımız varmış. Bak bu kompartman bomboş.
Ex: Ben pencere kenarı istiyorum.
Andreas: Tabii ki!
Ex: Harika – hareket ediyorum! – Bu ne?
Andreas: Bu katedral.
Ex: Çok güzel.
Andreas: Çok da eskidir.
Ex: Bak, suyun üzerinden gidiyoruz.
Andreas: Bu Ren nehri – biliyorsun ya.

İki arkadaşımız, Köln'den yola çıktılar ve nüfus yoğunluğu çok sık olan Ruhr bölgesi boyunca ilerliyorlar. Ruhr bölgesi, 1970 yılına kadar Almanya'nın en önemli endüstri bölgesiydi. Essen ve Bochum'da pek çok maden ve kömür ocakları vardı. Demir–çelik endüstrisi de (Krupp) bu bölgede yoğunlaşmıştı. Ama bugün artık Ruhr bölgesi, çevre ve sağlık bakımından zararlı bir endüstri

bölgesi olmaktan çıkmıştır. Tam tersine, pek çok üniversitenin bulunduğu; film, tiyatro, müze alanlarında hamleler yapan bir kültür potası ve yeryüzünün en önemli çevre araştırma teknolojilerinin yerleştiği bir bölgedir.

Anons: Essen ana istasyonu!
Bochum ana istasyonu!
Dortmund ana istasyonu!
Ex: Ne çok kent varmış!
Andreas: Evet, bu bölgede yoğun endüstri vardır ve pek çok insan yaşar.
Ex: Endüstri mi?
Andreas: Evet. Eskiden demir-çelik endüstrisi ve özellikle kömür yatakları çok yoğundu. Ama bugün artık durum değişti. Gerçi hala yoğun endüstri var ama, artık daha az kömür çıkarılıyor. Bochum'da otomobiller yapılıyor. Ama Dortmund'un ünlü birası hala üretiliyor. Gökyüzü de artık gri değil, tersine yine mavi!

Doğal ki Kuzey Ren-Westfalya eyaleti, yalnızca endüstri odaklarından oluşmuyor. Münster çevresinde de domuz ve at yetiştirmeciliği yapılan tarım bölgeleri bulunuyor.

Ex: Bak, orada çayırlarda domuzlar ve atlar var!
Andreas: Tabii Westfalya'ya geldik. Burada hemen hiç endüstri yok, tersine daha çok tarım yapılıyor.

Ex, yolculuğun daha ne kadar süreceğini bilmek istiyor.

Anons: Bielefeld ana istasyonu.
Hannover ana istasyonu.
Ex: Bu daha ne kadar sürecek?
Andreas: Biliyorum, seyahat uzun sürüyor. Ama aşağı yukarı yarısını geldik.
Ex: Bu daha ne kadar sürecek?
Andreas: Dört saat daha. Gel, yemekli vagona gidelim.

Ex yavaş yavaş sıkılmaya başlıyor. Dışarda hep aynı manzara: Ormanlar, nehirler ve çayırlar ...

Ex: Buralarda yalnız ormanlar, çiçekler, nehirler var. Hiç kent yok, hep köy. Çok sıkıcı.
Andreas: O zaman biraz uyusana.

Ex biraz uykuya dahiyor ve Berlin'e varışlarından kısa bir süre önce uyanıyor.

Anons: Potsdam. Potsdam istasyonu.
Ex: Geldik mi?
Andreas: Hayır, ama bir sonraki istasyon Berlin.
Ex: Nihayet!

Ders 17

Berlin’de bir bavulum daba var

Bu dersimiz diğerlerinden biraz farklı. Bu dersimizde, Berlin üzerine bir kolaj dinleyeceksiniz. Bu kolaj, eski Berlin’den ve günümüzün Berlin’inden çeşitli bilgiler ve izlenimler sunuyor sizlere. Dolayısıyla bu derste yeni bir dilbilgisi konusu ve alıştırma yok.

Bu kolajda, şunları dinleyeceksiniz:

1. 1930’lu yıllar Berlin’inden bir şarkı: *Peter Igelhof’un “Serçeler Konseri”*
2. Yine otuzlu yılların Berlin’e ilişkin ünlü bir şarkısı. Lizzi Waldmüller söylüyor: *“İşte bu Berlin havası”*
3. Otuzlu yıllarda çok beğenilen ve büyük salonlarda konserler veren bir müzik topluluğu: *Comedian Harmonists*. Grubun pek çok şarkısı bugün de seviliyor. Örneğin: *“Benim küçük yeşil kaktüsüm”*. Bu topluluğun üç üyesi yahudi olduğu için, 1934 yılından itibaren faaliyet göstermeleri yasaklanmıştı.
4. 1875–1955 yılları arasında yaşamış olan ve ünlü Alman yazarı Thomas Mann’ın radyo konuşması. Thomas Mann 1933 yılında zorunlu olarak Almanya’dan İsviçre’ye iltica etmiş, 1939’dan itibaren Amerika Birleşik Devletlerinde yaşamış ve 1944’de Amerikan vatandaşlığına geçmiştir. Sözkonusu radyo konuşması, 10. 5. 1945 tarihinde, Almanların kesin yenilgiyi kabul etmelerinden iki gün sonra yayınlanmıştır. Konuşmayı, telif haklarına ilişkin sorunlar yüzünden çeviremiyoruz.
5. Birinci Dünya Savaşının 1945’de sona ermesinden sonra, Almanya iki ayrı devlete, Berlin kenti de ikiye bölünmüştü. 1961 yılında Berlin’i ikiye bölen duvar inşa edildi. 24. 10. 1950 tarihinde Berlin’e Amerikan generali Clay tarafından, özgürlüğün simgesi olarak büyük bir çan armağan edildi. Bu çan Schöneberg belediye binasının kulesinde her gün öğleyin saat 12.00’de çalınmaya başlandı. 26. 3. 1963 tarihinde ise Amerika Birleşik Devletleri Başkanı John F. Kennedy Berlin’e geldi ve Schöneberg belediye binasının kulesinden bir konuşma yaparak ünlü cümlesini söyledi:
John F. Kennedy: Ben bir Berlin’liyim.

6. Berlin ağız, yani Berlin’lilerin konuşma biçimi, esprisi ve keskinliği ile ünlüdür. Berlin’lilerin gündelik konuşma biçimini yansıtan bir dialog dinliyorsunuz. Dialogun standard Almanca’daki biçimi şöyle:

- Berlinli Bayan: Alışverişe gidebilir misin?
Berlinli Adam: Ne yapacağım?
Berlinli Bayan: Alışveriş.
Berlinli Adam: Ben? Nedenmiş?
Berlinli Bayan: Neden gitmeyecekmisin?
Berlinli Adam: Canım istemiyor.
Berlinli Bayan: Benim de istemiyor.
Berlinli Adam: Yeter, bu kadar kafi ama ha!

7. Berlin, oldum olası, pek çok yabancıнын yaşadığı çok kültürlü bir kenttir. Özellikle Berlin duvarının yıkılışına kadar, Berlin’de pek çok da Türk yaşamıştır. Kısa bir Türkçe konuşma dinliyorsunuz.

Türk Bayan: Guten Tag.
Türk Erkek: Guten Tag. Was möchten Sie?
Türk Bayan: Einen Döner.
Türk Erkek: Bitte – hier.

8. 1930 yılında çevirdiği “Mavi Melek” filmiyle ün kazanan Alman şarkıcı ve oyuncu Marlene Dietrich’i bilirsiniz. 1936’da Almanya’yı terkeden Marlene Dietrich, Amerika Birleşik Devletlerinde yaşamını sürdürdü. 1941’de Amerikanın savaşa katılmasından sonra; Amerikan subay üniforması ile Avrupa’daki Amerikan askerlerine sürekli konserler verdi. 1992’de ölümüne kadar Paris’te yaşadı. Doğu ve batı Berlin’in birleşmesinden sonra, Berlin’e gömülmek istediğini açıklamıştı. Söylediği “*Berlin’de bir bavulum daha var*” adlı şarkı 1948 yılından.

Ders 18

Hayvanat Bahçesi İstasyonu

Andreas ve Ex, Berlin’de Zoo tren istasyonuna varıyorlar.

Anons: Berlin – Hayvanat Bahçesi istasyonu.
Andreas: Gel Ex, inmemiz gerekiyor.
Ex: Neden? Hayvanat bahçesine mi gitmek istiyorsun?
Andreas: Hayır, istasyonun adı böyle.
Ex: Neden?
Andreas: Hayvanat bahçesi çok yakında olduğu için.
Ex: Kentin orta yerinde hayvanat bahçesi ha?
Andreas: Hayvanat bahçesi 150 yaşında da ondan. O zamanlar Berlin bu kadar büyük değildi.
Ex: Neden?
Andreas: Neden? Muz neden eğridir?
Ex: Bilmiyorum.
Andreas: Çok soruyorsun da ondan! Hadi gel artık!

Ex, Gedächtniskirche adı verilen anıt kiliseyi keşfediyor. Bu anıtın, İkinci Dünya Savaşını hatırlatması amaçlanmıştır. Andreas ise mümkün olduğu kadar çabuk arkadaşlarına ulaşmak istiyor.

Ex: Baksana, bu kilise yıkık!
Andreas: Evet, bu bir yıkıntı.
Ex: Neden?
Andreas: Bu kilise savaşta yıkılmış. Ve savaşı hatırlatmak amacıyla bu yıkılmış haliyle bırakılmış. Berlinliler böyle istemişler.
Ex: İçine girelim mi?
Andreas: Hayır Ex, şimdi olmaz. Şimdi Kant Caddesine gitmemiz gerekiyor.

Ex: Neden?
Andreas: Orada yatacağız da ondan. Arkadaşlarım orada oturuyorlar.
Ex: Dr. Thürmann ne olacak?
Andreas: Ona sonra telefon ederim.

Ders 19 Berlin'de olmanız ne güzel

Andreas, Dr. Thürmann'a telefon ediyor. Dr. Thürmann ile Andreas sözleşiyorlar: Birlikte Berlin'de 100 numaralı otobüsle bir gezi yapacaklar. Bu otobüs, Zoo İstasyonundan hareket ediyor ve Berlin'in görülecek en önemli yerlerinden dolaşarak Alexander Alanına geliyor.

Andreas: İyi akşamlar Bay Dr. Thürmann. Ben Andreas Schäfer.
Dr. Thürmann: İyi akşamlar Bay Schäfer. Berlin'de misiniz?
Andreas: Evet, Berlin 'de bir hafta kalabileceğiz.
Dr. Thürmann: Berlin'de olmanız ne güzel.
Andreas: Önce arkadaşlarımıza geldik.
Dr. Thürmann: Biz mi dediniz?
Andreas: A, evet, Ex'in tekrar geldiğini siz daha bilmiyorsunuz.
Dr. Thürmann: İşte buna çok sevindim! Yarın ne yapıyorsunuz?
Andreas: Berlin'i gezeriz diye düşünüyorum.
Dr. Thürmann: Size bir önerim var: Birlikte yüz numaralı otobüsle gezebiliriz. Hayvanat bahçesinden Alex'e kadar gidiyor. Bu Berlin'in içinde çok güzel bir gezinti olur.
Ex: Alex mi? Alex kim?
Andreas: Bu bir meydan. Alexander alanı. Afedersiniz Dr. Thürmann.
Dr. Thürmann: Zararı yok – yarın saat 10.00'da Hayvanat Bahçesi istasyonunda diyelim mi?
Andreas: Tam olarak nerede?
Dr. Thürmann: Otobüs durağında. Anlaştık mı?
Ex: Anlaştık.
Andreas: Yarın görüşmek üzere!

Ex, bayranlıkla bir "Melek" keşfediyor. Ama Ex'in melek sandığı, 1871 yılında dikilmiş olan zafer anıtı. Almanya ile Fransa arasındaki savaşların ve dağılık Alman devletlerinin birleşmesinin anısına dikilmiş.

Ex: Bak, orada yukarıda bir melek var.
Dr. Thürmann: Ex, o bir zafer sütunu.
Ex: Neden adı öyle?
Andreas: Ex, biliyorsun ki yeryüzünde savaşlar var. Maalesef.
Dr. Thürmann: Eskiden de savaşlar oluyordu. İşte bu zafer anıtı da, Almanya ile Fransa arasındaki bir savaş için dikilmiş bir anıt.
Andreas: Ama bu çok önce olmuş, 1871 yılında.
Ex: Ee, sonra?

Dr. Thürmann: Bu aynı zamanda Almanya'nın doğuş saatiydi.
Ex: Neden? Daha önce Almanya yok muydu?
Andreas: Vardı ama, daha başka biçimde. Küçük küçük bir çok devletten oluşuyordu. Tek bir devlet değildi.
Dr. Thürmann: Berlin de 1871'den itibaren Almanya'nın başkenti idi.
Ex: İdi mi, dir mi?
Andreas: Her ikisi birden.
Ex: İşte bunu anlamadım.

Ders 20 Duvar çekilmezden önce

Andreas, Ex'e İkinci Dünya Savaşından sonra iki Alman devleti olduğunu anlatıyor. Bunun sonucu olarak, Berlin kenti de doğu ve batı olmak üzere ikiye bölünmüş bulunuyordu. İki devletin tekrar birleşmesinden sonra, Berlin yeniden Federal Almanya'nın başkenti seçildi. Hükümet, 1996 yılına kadar, Berlin'e taşınmış olacak.

Ex: Berlin başkent mi, değil mi?
Andreas: Şöyle: 1945 yılına kadar Berlin başkentti. Ondan sonra iki Alman Devleti kuruldu: Almanya Federal Cumhuriyeti, yani BRD ve Demokratik Alman Cumhuriyeti, yani DDR. Almanya bu şekilde ikiye ayrılınca, Bonn Almanya Federal Cumhuriyetinin, Doğu Berlin de Demokratik Alman Cumhuriyetinin başkenti oldu.
Ex: Peki bugün?
Andreas: 1990 yılında iki devletin yeniden birleşmesinden bu yana, Berlin tekrar Almanya'nın başkenti oldu.
Dr. Thürmann: Afedersiniz Bay Schæfer, yolumuza devam etmeden önce, size Brandenburg Kapısını göstermek istiyorum. Gelin, inelim.

Dr. Thürmann, 1961–1989 yılları arasında kenti ikiye bölen Berlin duvarını anlatıyor.

Dr. Thürmann: Bu, Brandenburg Kapısı. Şurada da duvar bulunuyordu. Ben Berlin'e geldiğim zamanlar daha duvar yoktu. Sonra birdenbire, akşamdan sabaha duvar ortaya çıktı. Çok kötüydü. Duvar çekilmezden önce, burası çok hareketliydi. Brandenburg Kapısından doğuya ve batıya gidilirdi. Ama birdenbire bu olanaksızlaştı. Duvar yaklaşık 30 yıl kaldı. İnsanın birdenbire yolunu kesiveriyordu. Caddeler birdenbire bitiveriyorlardı.
Ex: Duvarı göremiyorum.
Dr. Thürmann: O da senin gibi görünmez, Ex. Artık yalnızca bir hediyelik eşya.
Berlinli Satıcı: Bir parça duvar, sizin için ekstra bir armağan, bir parça duvar, yalnız üç Mark. Gecikmeden, şimdi alın, bir parça duvar!

Ders 21

Her şey çok pahalılaşacak

Andreas, Bazi Berlin'lilerle röportaj yapıyor ve bu taşınma kararını nasıl bulduklarını soruyor. Berlin'li bir bayan, bu kararı çok beğeniyor.

Andreas: Berlin yeniden Almanya'nın başkenti olacak. Bunu nasıl karşılıyorsunuz?
Berlinli Bayan: Nasıl mı karşılıyorum? Harika! Nihayet yeniden bir dünya şehri.

İkinci olarak soru sorduğu Berlin'li bir bey, daha çok dezavantajları görüyor.

Berlinli: Hiç iyi karşılamıyorum. Evler pahalılaşacak, yiyecek maddeleri, otobüs – her şey pahalılaşacak. Bence bunun yalnız sakıncaları var.

Bir sonraki röportajda, taksi sürücüsü bu konuyu daha çok avantajları bakımından ele alıyor.

Taksi şoförü: Taksi sürücüsü olarak benim bir itirazım yok. Biraz daha fazla para kazanacağım. Berlin uluslararası olacak. Belki de yabancı dil öğrenmem gerekecek.

Yaşlıca bir bayan, olayın Avrupa açısından önemini vurguluyor.

Yaşlı Bayan: Ben bu kararı iyi buluyorum, hatta çok iyi. Neden, biliyor musunuz? Bu Avrupa için iyi de ondan. Berlin batı Avrupa'dadır ama aynı zamanda oldukça doğudadır. Böylece Berlin, doğuya uzanan bir köprü olabilir.

Bir genç de, Berlin'deki yaşantı ve atmosferin yakında tümüyle değişeceğini söylüyor ve uygun bulmuyor.

Genç: Ben bunu hiç iyi bulmuyorum! Bugünkü atmosfer yakında ortadan kalkacak. Biz Berlin'e burada özgürlük olduğu için geldik. Belki bu saçma gibi gelecek ama, Berlin'de gerçekten çok geniş bir özgürlük vardı.

Ders 22

Berlin Alexander Alanı

Andreas annesiyle babasına mektup yazıyor: Doğu Berlin'deki Alexanderplatz konusundaki izlenimlerini aktarıyor.

Andreas: Sevgili anne-babacığım, bugün Doğu Berlin'de, ünlü Alex'teydim. Yüksek televizyon kulesi daha uzaklardan görünüyor. 365 metre yüksek! Doğrusunu söylemek gerekirse: Düş kırıklığına uğradım. Alex büyük bir alan, büyük ve heybetli, ama oldukça tenha – otomobiller yok, yalnızca üç-beş yaya geziniyor. Tabii biliyorum ki Alex 1964'den bu yana çok değişti. O sıralar bir sürü çokkatlı bina yapıldı, örneğin *Stadt Berlin* Oteli – heybetli ama çirkin. Öteki çokkatlı binalar da öyle ...
Alexanderplatz istasyonunda ise durum bambaşka. Evet, o eski istasyon hala duruyor. Ve orası hayat dolu. Dışarda bir çok büfe, insan akla gelebilecek her şeyi alabilir: Giysi, çatal-kaşık-bıçak, meyva, sebze, yemek ... Bu alanın neden Alexanderplatz diye adlandırıldığını biliyor musunuz? Hayır. Ama ben biliyorum! Rus çarı I. Alexander 1805 yılında Berlin'deki kralı ziyaret ettiği için , bu alana *Alexanderplatz* adı verilmiş.

Andreas, eski günlerde Alexander alanında nasıl bir yaşam olduğunu düşünüyor ve bunları yazıyor.

Andreas: Eskiden Alex Berlin'in orta yeriymiş. Dokuz cadde burada buluşmuş, çevre insanlarla doluymuş: Caddelerde gezinir ve orada çeşitli mallar satarlarmış – Gazete, sigara, giysiler, kömür, odun ... Meyhanelerde oturup bira içer, sohbet ederlermiş ... Ama işleri de ağırmış ... Bütün bunları nereden mi biliyorum? Döblin'in kitabını satın aldım da ondan: *Berlin Alexanderplatz*. Konusu, Alex'deki bir sokak satıcısı. Hayattan bir dilim tereyağlı ekmekten fazla şeyler uman birisi ... Bunu anlamak mümkün, değil mi? Bu gece de Faßbinder'in *Berlin Alexanderplatz* adlı filmine gideceğim. Görüyorsunuz ya: iyiyim.

Sevgilerle
Andreas'ınız

Ders 23

Ünlü Charité Hastanesi

Andreas, Ex ve Dr. Thürmann birlikte Doğu Berlin'deki ünlü Charité hastanesini görüyorlar. Dr. Thürmann da bir süre bu hastanede çalışmış. Bu arada hastanenin adının nereden kaynaklandığını konuşuyorlar.

- Ex: Bak, bak, şu yukardaki büyük harflere bak. (*Okur*) Cha-ri-té.
Andreas: Charité, Ex, Charité.
Dr. Thürmann: Evet, burası ünlü Charité, dünyaca ünlü bir hastane. Bir zamanlar burada ben de çalışmışım.
Andreas: Adı neden Charité?
Dr. Thürmann: Bunu ben de tam olarak bilmiyorum. Ancak bir tahmin yürütebilirim: Charité çok eski bir kuruluş, neredeyse 300 yıllık. 1710 yılında Charité kurulduğu sıralarda, Berlin'de pek çok Fransız yaşıyordu.
Ex: Charité Fransızca mı yani?
Andreas: Evet.
Ex: Peki ne demek?
Andreas: Şefkat.
Ex: Nasıl?
Andreas: Yani acıma duygusu taşımak ve hastalara yardım etmek anlamında.

Dr. Thürmann Charité hastanesinin tarihi hakkında bilgi veriyor.

- Andreas: Charité niçin bu kadar ünlü?
Dr. Thürmann: Charité, bir zamanlar dünya çapında bir araştırma merkeziymiş: Çok erken tarihlerde çok zor ameliyatlara yapılmış. Ama bu kadarla da kalmıyor. Serbest bir araştırma ortamında, çok iyi doktorlar burada çalışmışlar ve pek çok da Nobel ödülü almışlardır.
Andreas: Ama şimdi her şey pek eskimiş görünüyor.
Dr. Thürmann: Tabii! Nazi döneminde bir çok yahudi doktor ayrılmak zorunda kaldı. Daha sonraları da bazı doktorlar batıya geçtiler. Modern araçlar, gelişkin bir tıp anlayışı vardı – ama artık eskisi kadar araştırma yapılmıyordu.
Andreas: Peki bugün?
Dr. Thürmann: Duydum ki genç doktorlar bir inisiyatif oluşturmuşlar: Geleneği zengin bu eski hastaneyi yeniden canlandırmak için.
Andreas: Eski duvarlar içinde yeni bir ruh, öyle mi?
Dr. Thürmann: Evet, böyle denilebilir.

Ders 24

Ölümler her zaman ölü değildir

Andreas bir mezarlığı görmek istiyor. Neden orayı görmek istediğini Ex'e açıklıyor.

Andreas: Bugün *Dorotheen* mezarlığına gitmek istiyorum.
Ex: Mezarlık mı?
Andreas: Ölülerin gömülü olduğu yer. Bilmiyor musun?
Ex: Ölülerin yanında ne işin var? Ölülerle konuşulmaz ki!
Andreas: Ex! Bunu sana nasıl anlatayım? Ölüler her zaman ölü değildir. Bazıları yaşamayı sürdürürler: Benim anılarımda, şarkılarında, yazılarında. Benimle geliyor musun?
Ex: Evet, bunu görmek isterim. Şimdiye kadar hiç mezarlığa gitmedim.

Ex, mezar taşlarından ölülerin isimlerini okuyor. Ve bu dersimizde, mezarlıkta yatan bazı ünlülerin yapıtlarından bazı bölümler sunuluyor.

Ex: (*Okur*) Johann Gottlieb Fichte, 1762–1814
Ex: (*Okur*) Georg Wilhelm Hegel, 1770–1831
Ex: (*Okur*) Bertolt Brecht, 1898–1956
Andreas: (*Bertolt Brecht'in "An die Nachgeborenen/Benden sonra Doğacaklara" şiirinden bir bölüm okur*)
Ex: (*Okur*) Helene Weigel-Brecht, 1900–1971
Banttan: (Helene Weigel "Mutter Courage und ihre Kinder/Cesaret Ana ve Çocukları" oyununun başlangıç ve final şarkısını söyler.)
Ex: (*Okur*) Hanns Eisler, 1898–1962
Banttan: (*Therese Giebse, Bertolt Brecht'in "Die Rundköpfe und die Spitzköpfe/Yuvarlak Kafalılarla Sivri Kafalılar" adlı oyunundan, Hanns Eisler tarafından bestelenmiş olan "Die Ballade vom Wasserrad/Su Değirmeninin Şarkısı" nı söyler.*)
Ex: (*Okur*) Heinrich Mann, 1871–1950
Banttan: (*"Professor Unrat/Profesör Unrat" adlı romanı, 1930 yılında "Der Blaue Engel/Mavi Melek" adıyla filme çekilmişti, Marlene Dietrich, bu filmde "Ich bin von Kopf bis Fuß auf Liebe eingestellt/Tepeden tırnağa aşka hazırım" şarkısını söyler.*)

Ders 25

Başlangıçta küçük işler umuyorum

Andreas ve Dr. Thürmann, gelecekte neler yapmak istedikleri üzerine konuşuyorlar. Dr. Thürmann Andreas'a, "Alternatif tıp" üzerine yazacağı bir kitap için araştırmacı olarak çalışmasını öneriyor.

Dr. Thürmann: Evet Berlin'e bir kere daha hoşgeldiniz! Lütfen oturun!
Ex: Ben de mi?
Dr. Thürmann: Evet, sen de, görünmez mahluk! Berlin'de pek çok şey gördük, ama kendimiz hakkında daha hiç konuşmadık. Nasılsınız bakalım? Öğreniminiz ne alemde?
Andreas: Teşekkür ederim, iyiyim – üniversite öğrenimimi de yakında tamamlamış olacağım.

Dr. Thürmann: Sonra? Daha sonra ne yapacaksınız?
Andreas: Henüz bilmiyorum. Bir gazetede veya radyoda çalışmayı düşünüyorum. Başlangıçta küçük işler umuyorum.
Dr. Thürmann: Belki de bana çalışmamda yardımcı olabilirsiniz?
Andreas: Memnuniyetle!
Dr. Thürmann: Biliyor musunuz, bir kitap yazmak istiyorum, – alternatif tıp üzerine.
Andreas: Bu ne demek?
Dr. Thürmann: Homöopathie demek istiyorum. Ben doğal yollarla sağaltıma inanırım. Bu konuda bazı röportajlara ihtiyacım var. Bu konuda benim için araştırma yapmak, doktorlar ve hastalarla söyleşiler yapmak, makaleler bulmak ister misiniz?
Andreas: Memnuniyetle yaparım. Ama bana biraz daha ayrıntılı olarak açıklamalısınız.

Dr. Thürmann hastalarından sözediyor. Bu arada, şaka yollu da olsa, Ex'i de görünür hale getirebileceğini ima ediyor .

Andreas: Bir zamanlar Charité'de çalıştığınızı söylemişsiniz.
Dr. Thürmann: Evet, ama çok oldu. O zamanlar gençtim.
Andreas: Daha sonra ne yaptınız?
Dr. Thürmann: Oo, pek çok şey! Özel muayenehanem vardı, hala da var. Genç-yaşlı pek çok hastam var. Bu çok güzel bir şey.
Ex: Hastalar mı güzel?
Dr. Thürmann: Hayır, Ex, öyle demek istemedim. Çalışmak güzel. Çünkü insanlara yararım dokunuyor – hatta belki sana bile yararım olur!
Ex: Bana mı? Neden?
Dr. Thürmann: Belki seni görünür hale getirebilirim!
Ex: Hayır, hayır, ben görünmez kalmak istiyorum.
Andreas: Ama ben seni bir kere görmeyi çok istiyorum!
Ex: Ben istemiyorum ama!

Ders 26

Yalnızca bir arada olmak istiyoruz

Bu dersimizde Udo Lindenberg'in bir şarkısını dinliyorsunuz. Şarkı sözleri çevrilmemiştir.